

RESERAPPORT FRÅN FOLK OCH FÖRSVAR
STUDIERESA TILL WASHINGTON, D.C.
12-17 MARS 2016

Inledning

USA står inför en rad internationella utmaningar. Framväxande stormakter som Kina och Indien ger nya möjligheter för partnerskap, men kan också ses som potentiella utmanare till USA:s inflytande. Spridning av gränsöverskridande problem som terrorism suddar ut gränsen mellan inrikes- och utrikespolitik och ger ett betydligt bredare spektrum för amerikanska beslutsfattare att röra sig i när det gäller utrikes- och säkerhetspolitik. Under 2016 håller landet dessutom sitt 58:e presidentval i ordningen och USA:s president och vicepresident ska väljas för mandatperioden 2017 till 2021.

Syftet med Folk och Försvars studieresa till Washington i mitten av mars var att öka vår förståelse för i vilken riktning amerikansk utrikes- och säkerhetspolitik går, eller rättare sagt kan gå, och vilka utmaningar landet står inför.

Samtalen under resan kretsade bland annat kring bilaterala relationer, amerikanska opinioner, lobbyorganisationers arbetssätt, försvarspolitiska prioriteringar med den s.k. Third Offset Strategy, situationen i Syrien och – såklart – det kommande presidentvalet. Många av diskussionerna, oavsett ämne, kryddades i stor utsträckning av funderingar kring vad de olika presidentkandidaternas uttalade eller icke uttalade ambitioner skulle kunna innebära i praktiken. Det var ett intensivt mötesprogram som bland annat innehöll möten med företrädare och representanter från State Department, Pentagon, företag och ett antal tankesmedjor. En del historiska vingslag hann vi också känna av, till fots bland blommande Magnoliaträd runt några av de framträdande monumenten längs Constitution Avenue,

En styrka med våra studieresor är tveklöst deltagarnas olika intresseområden samt yrkes- och organisationsbakgrunder. Det här bidrar till givande diskussioner med breda perspektiv, vilket ger ett stort mervärde till resan. Deltagarna på den här studieresan bidrog i högsta grad med kloka och intressanta infallsvinklar under mötena, och till en förträfflig stämning. I början av studieresan delades deltagarna in i grupper med uppgiften att bevaka olika ämnesområden under resans gång. Följande reserapport redovisar deltagarnas intryck och iakttagelser under resan.

I utformandet och genomförandet av resan har Folk och Försvar haft ett ovärderligt samarbete med Sveriges ambassad i Washington. Vi vill framföra ett stort tack till ambassadör Björn Lyrvall med medarbetare, med ett särskilt tack till ambassadråd Anna Hammarlund Blixt. Med ambassadens hjälp blev det ett varierat program med många intressanta möten och perspektiv.

Vi vill även framföra ett tack till Hans-Christian Hagman från Regeringskansliet som delade med sig av sina kunskaper och reflektioner under förmötet inför avfärden.

Lena Bartholdson, Generalsekreterare Folk och Försvar

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

INLEDNING.....	2
INNEHÅLLSFÖRTECKNING.....	3
SAMHÄLLET IDAG	4
Ekonomi	4
Inrikespolitik	5
Energi.....	5
Inrikes säkerhet.....	7
AMERIKANSK FÖRSVARSPOLITIK.....	7
Förmåga och anpassning till en ny strategisk era	7
En tredje offsetstrategi	7
Utvecklingen av USA:s försvarsindustri	8
Militärt engagemang i Europa.....	8
Försvarspolitiken på sikt	9
UTRIKESPOLITIK OCH INTERNATIONELLA SAMARBETEN	10
Betydande internationella komplexa frågor	11
Bilaterala svensk-amerikanska relationer	12
PROGRAM.....	14
DELTAGARLISTA	22

SAMHÄLLET IDAG

Johan Ceder, Karin Petterson, Fredrik Hedén, Göran Arrius, Jonas Brännström

Som presidentkandidaternas primärvalskampanjer visat är det ett allt mer polariserat klimat i det amerikanska samhällslivet. Denna polarisering drivs på av vad många medborgare uppfattar som en tid präglad av social oro i form av ökad invandring och förändrade moraliska värderingar. Abortmotstånd, samkönade äktenskap och inställning till narkotika är i och för sig på intet sätt nya konfliktytor men parat med föreställningen om att landet förlorat sin position som världens ledande nation slåss olika mer eller mindre extrema grupper om tolkningsföreträdet att formulera revanschistiska motmedel. I den andra änden av skalan finns uppgivenheten och apatin inför vår tids stora frågor. Kanske når valdeltagandet i november nya bottennivåer? Mycket hänger på i vilken mån presidentkandidaterna lyckas appellera till de grupper som annars inte deltar i valen då det är de mer moderata väljarna i mitten av det politiska spektrumet som i allt lägre utsträckning kan tänka sig att rösta.

En ökande miljömedvetenhet börjar sprida sig i breda folklager, inte minst med tanke på det bekymmersamma läge framförallt Kalifornien befinner sig i när det gäller brist på vatten. Torkan på västkusten, kraftiga snöoväder över landets östra delar och tropiska stormar längs de södra kusterna under de senaste åren avspeglas måhända i den mer aktiva roll USA intog under miljöförhandlingarna i Paris jämfört med i Köpenhamn. Den här typen av samhälleliga påfrestningar adderar utmaningar till den redan stora federala myndigheten Department of Homeland Security och dess underorgan FEMA som är den amerikanska motsvarigheten till svenska Myndigheten för samhällsskydd och beredskap.

EKONOMI

Den amerikanska ekonomin har hämtat sig hyggligt efter den stora recessionen som följde på finanskrisen 2008. Sysselsättningsstillväxten är god och arbetslösheten har pressats tillbaka. Tillväxten i ekonomin är stark jämfört med Europa. Det som präglar den politiska diskussionen är dock i stor utsträckning de allt större ekonomiska klyftorna.

Medelklassens reallöner har inte ökat de senaste decennierna, medan den rikaste procenten drar ifrån. I valrörelsen – särskilt i Trumps och Sanders kampanjer - är även kritik mot globalisering ett viktigt tema, bland annat allt tar detta sig uttryck i ett missnöje med effekterna av handeln med Kina. Detta har i delar av landet slagit ut jobb och lett till långvarig arbetslöshet hos vissa grupper. I höstens presidentvalrörelse är det troligt att två diametralt motsatta bilder av verkligheten kommer att stå emot varandra. Å ena sidan Hillary Clintons, som kommer gå ut på att hävda att Obama tog USA ur krisen – och å andra sidan Donald Trump som på något oklart sätt vill göra "America Great Again".

INRIKESPOLITIK

Inrikespolitiken i USA domineras av primärvalen och det förestående presidentvalet. För både Demokrater och Republikaner utmanas det politiska etablissemanget från både höger och vänster. Grunden för detta är ett allmänt utbrett förakt för "Washington" som i många medborgares ögon är sinnebild för ett politiskt korrupt system som befinner sig ljusår från mannen på gatan. Att driva en presidentkampanj kostar miljarder dollar medan den vanlige arbetstagaren inte har haft någon reallöneökning de senaste 25 åren. Denna spänning har givit möjlighet för populisterna på både högerkanten (Trump) och vänsterkanten (Sanders) att skörda segrar. Som läget ser ut nu förefaller det troligt att Trump blir Republikanernas kandidat även om han inte får tillräckligt stöd för att automatiskt utses. Demokraterna torde utse Clinton till kandidat även om det finns frågetecken i form av mailaffären och det faktum att hon i hög utsträckning personifierar det politiska etablissemanget. De flesta bedömare tror (fortfarande) att Clinton kommer att gå segrande ur striden mot Trump inte minst för att hon förutom de självklara rösterna även kommer att få många republikaners röster då dessa svårligen kan tänka sig Trump som president. Osvuret är dock bäst i ett val som, beroende på valsystemet, avgörs av förhållandevis få väljare. Vem som än vinner kan vi nog se att de frågor som Trump driver kommer att få större vikt.

ENERGI

Energifrågor och energiförsörjning har i viss mån fått en ökad säkerhetspolitisk betydelse under de senaste åren, inte minst ur perspektivet att samhället successivt blivit mer beroende av en fungerande elförsörjning. Å andra sidan verkar det som att oljeprisfallet och den tekniska möjligheten att utvinna skifferolja och skiffergas i USA gjort att energifrågan tappat i betydelse ur ett amerikanskt perspektiv. Ur ett inrikespolitiskt perspektiv verkar frågan knappt diskuteras alls. Inte heller togs energifrågan spontant upp av någon av de föreläsare vi träffade under studieresan. Bedömningen är att det är en icke-fråga för de flesta amerikaner i dagsläget och att det inte är en fråga som är uppe i samband med primärvalen. Ur ett utrikes- och säkerhetspolitiskt perspektiv skulle det minskade beroendet att importerad olja kunna innebära ett minskat intresse hos USA att engagera sig i konflikter i Mellanöstern.

INRIKES SÄKERHET

En bibehållen stabil inrikespolitisk situation med ekonomi i balans är grundförutsättningar för en långsiktig stabilitet avseende inrikes säkerhet. En förutsättning för att bibehålla den stabila inrikespolitiska situationen i USA är att de potentiella yttre hoten är hanterbara. I det stycket gäller det inte bara att kunna hantera uppkomna hot utan också att detektera *vad* som kan komma att bli hot på sikt och agera långsiktigt i förebyggande syfte. Något som har sina utmaningar med DAESH och t.ex. ryskt agerande under annekteringen av Krim. Metodvalet, *Hur* att hantera situationen det närmaste decenniet är avhängigt utfallet av kommande presidentval. Spännvidden är omfattande och vissa kandidater har ännu inte närmat sig kärnfrågorna i sin retorik, varken avseende inrikes- eller utrikespolitiska frågor. Än mindre möjliga lösningar. Signaler finns t.ex. om en isolationistisk politik vilket i sig kan stärka den inhemska ekonomin och vara en stabiliserande faktor på kort sikt, men samtidigt kvarstår behovet av allierade (inkluderande de nationer som nämns som största hot mot USAs industriproduktion, ex Japan) för att hålla de potentiella yttre hoten i schack. USAs inrikespolitiska situation kan också komma att destabiliseras om de vida retoriska svängningarna från presidentkandidaterna får fäste (exempelvis avseende kraftfulla förändringar i socialförsäkrings-

systemen, hantering av invandrade från syd, synen på abortfrågan, hantering av muslimska medborgare etc.). Sammanfattningsvis kan sägas att den inrikespolitiska situationen i nationen idag är i balans och därmed dess inrikes säkerhet, men att den mycket snabbt kan förändras de kommande åren och att det i sig kan komma att påverka USAs utrikespolitiska relationer med såväl nationer som institutioner.

AMERIKANSK FÖRSVARSPOLITIK

Lisa Carlsson, Gunnar Jonsson, Per de la Gardie, Maria Lignell Jakobsson, Kalle Olsson

FÖRMÅGA OCH ANPASSNING TILL EN NY STRATEGISK ERA

USA:s försvarsbudget måste anpassas för att kunna möta behovet av långsiktighet såväl som omställningen till en ny strategisk era. Det menar USA:s försvarsminister Ashton Carter som målat upp fem huvudutmaningar för den amerikanska försvarsmakten – Ryssland, Kina, Nordkorea, Iran och terrorism. Samtidigt har den militära överlägsenhet som USA haft mot omvärlden sedan andra världskriget minskat. Militärplaneringen som utgått från att USA ska ha förmåga att samtidigt utkämpa två större konflikter och lösa någon mindre kris därtill har fått sättas åt sidan under lång tid då resurserna framförallt gått till bekämpning av terrorism och andra asymmetriska hot. 15 års krig i Mellanöstern har krävt sitt pris och den amerikanska försvarsmakten är sliten. Dessutom har de automatiska nedskärningarna av försvarsbudgeten tvingat fram hårda prioriteringar och den amerikanska försvarsmakten har minskat både monetärt och numerärt. En minskning som väntas fortsätta under de kommande åren, framförallt inom armén. På grund av situationen i världen anses det dock nödvändigt att åter bygga upp förmågan att ta sig an reguljära motståndare. För att behålla sitt militära försprång har USA lanserat en tredje offsetstrategi. Den första byggde på kärnvapen, den andra på precisionsvapen. Nu ska bl.a. drönare och robotar få en allt större roll, tillsammans med cyberkrigföring.

EN TREDJE OFFSETSTRATEGI

En stor del av USA:s övertag har, enligt amerikansk uppfattning, upprätthållits genom överlägsen innovationsförmåga och teknologikutveckling. The Third Offset Strategy spänner från ledarskaps- och organisationsförändringar till forskning och utveckling och utgår från en rad kritiska teknologier och framtida systemkoncept som identifierats under strategiarbetet. Strategin innefattar en ny generations teknologier, men också omprövning av existerande förmågor. Bland dessa återfinns bl.a. Anti-Access/Area Denial (A2/AD), styrd ammunition, forskning inom undervattensarenan, informationskrigföring och krigsspel samt konceptutveckling. Robotik, utveckling av autonoma obemannade system och big data är exempel på hur den tekniska utvecklingen skapar nya förutsättningar.

UTVECKLINGEN AV USA:S FÖRSVARSPOLITIK

Tillgången till en högteknologisk försvarsindustriell bas är en integrerad del av USA:s säkerhets- och försvarspolitik. Inom de centrala förmågorna, t.ex. stridsflyg, eftersträvar USA att det ska finnas minst två bolag med kunskap och kapacitet att utveckla och leverera till försvaret. Det är också orsaken till varför sju av världens tio största försvarsindustriföretag är amerikanska. Samtidigt pressas industrin av de finanspolitiska restriktioner som även åläggs försvarsutgifterna. Precis som i omvärlden betonas lägre anskaffningsutgifter och kostnadseffektivitet. Försvaret har därför inrättat programmet Better Buying Power 3.0 med syftet att kombinera kostnadseffektivitet med de höga målsättningarna till innovation som drivkraft av militär förmåga. Det gör att den amerikanska försvarsindustrin, liksom många andra länder, tittar på exportmöjligheter för att skapa kostnadsdelning av stora och dyra projekt. Utvecklingen av det nya stridsflyget, JSF, är ett exempel på det. Kraven på försvarsindustrin ökar alltså både i form av kostnadspress- och innovationsförmåga.

MILITÄRT ENGAGEMANG I EUROPA

President Barack Obama begärde nyligen stöd från kongressen för att förstärka USA:s militära närvaro i Europa (European Reassurance Initiative, ERI). Förslaget innebär en substantiell anslagsökning för 2017 från 789 miljoner dollar budgetåret 2016 till 3,4 miljarder dollar 2017. Den anslagsförstärkning som aviserats ligger inte i basbudgeten utan placeras i den del av budgeten som styr temporär insatsverksamhet utomlands¹.

Företrädare för den amerikanska regeringen gör således klart att USA:s åtagande till sina Natoallierade ligger fast. Men, samtidigt råder det osäkerhet kring USA:s långsiktiga plan för Europa, inte minst när ambitionsnivåerna ställs i relation till Rysslands militära upprustning. I en uppmärksam intervju med Barack Obama i tidningen *The Atlantic* markerade presidenten dessutom tydligt mot s.k. "fripassagerare" (free riders) – länder som drar nytta av USA:s militära styrka utan att själva bidra i tillräcklig utsträckning till den gemensamma säkerheten. I denna skara länder ingår, enligt president Obama, europeiska partners. Den amerikansk-europeiska relationen är inte oproblematiserad. Givet förslaget om en ökad budget till ERI under 2017 liksom amerikanska företrädares tydliga position kring Natos försvarsgarantier, kan vi i det korta perspektivet räkna med ett ökat militärt engagemang för Europa. Men, på längre sikt är frågetecknen flera.

FÖRSVARSPOLITIKEN PÅ SIKT

Barack Obama som haft som princip att utgå från USA:s nationella intressen i första hand har haft en återhållsam inställning till militärinterventioner utomlands. Dessa ska nyttjas när amerikansk säkerhet hotas men i övrigt ske i samarbete med andra länder och begränsas i tid och omfattning. Hillary Clinton, som i nuläget ser ut att bli Demokraternas presidentkandidat, anses vara mer aktivistisk än

¹ *Overseas Contingency Operations*. De största posterna i OCO är fortsatt för USA:s militära engagemang i Mellanöstern.

Obama. Sannolikt skulle förändringarna i försvarspolitiken ändå bli marginella. Ett stort frågetecken är vad som kan förväntas om en republikan blir president. Donald Trump, som leder primärvalsloppet för Republikanerna, driver en isolationistisk diskurs och anser att USA:s allianspolitik kostar för mycket. Hans närmaste rival, Ted Cruz, menar att USA ska agera på egen hand och tycks inte vilja vänta på vare sig allierade eller FN.

Som vanligt kommer det amerikanska valet därför ha stor betydelse, inte bara för USA, utan också för den övriga världen.

UTRIKESPOLITIK OCH INTERNATIONELLA SAMARBETEN

Björn Sola, Anna Dahlberg, Heidi Avellan, Mikael Sekund, Mikael Odenberg

I upptakten till USA-valet 2016 fanns tecken på att utrikes- och säkerhetspolitiken kan komma att spela en större roll än vanligt. Republikanska presidentkandidater har gjort flera utspel, sporrade av amerikanernas oro inför läget i omvärlden och missnöje med den nuvarande utrikespolitiken.

Traditionellt brukar utrikespolitiken vara en inkörsport i amerikanska val. En presidentkandidat måste framstå som kompetent överbefälhavare för att kunna få väljarnas förtroende. När det har tillgodosetts är amerikanska väljare benägna att fokusera på inrikespolitiska frågor. Under senare år har de utdragna och kostsamma krigen i Irak och Afghanistan, på ett generellt plan, resulterat i en isolationistisk och krigstrött hemmaopinion. Dessa signaler relaterade till världspolitikens utveckling involverar allt ifrån Daesh härjningar, iranska kärnenergiförhandlingar och ryska aggressioner till kinesiska maktambitioner.

Kandidaternas utrikespolitiska utspel bör ses i ljuset av opinionsundersökningar som indikerar att skuggan från krigen i Irak och Afghanistan är avtagande. Republikanerna ser med andra ord en öppning för att med ett mer kraftfullt positionerande söka erövra utrikespolitiken. Det iranska kärnvapenavtalet förkastas och man kräver t.ex. mer kraftfullt bemötande av rysk aggression, ökat stöd till Israel och försök att utrota Daesh.

För demokraterna är frågan i stället om det är en politisk belastning att Hillary Clinton är den enda kandidat som varit minister? I det inledande skedet av primärvalen har hennes kampanj undvikit utrikespolitiken och frågor relaterade till hennes tid som utrikesminister.

Clinton är den enda framträdande kandidat som har medverkat i alla tre stora Irakbeslut de senaste tolv åren. Som senator stödde hon Bushadministrationens beslut att gå i krig 2003 men motsatte sig

truppförstärkningarna 2007. Under tiden som utrikesminister beslutades 2011 att dra tillbaka amerikanska trupper från Irak.

Clintons får kritik för sitt stöd till Libyeninsatsen 2011, State Departementets agerande före attacken mot det amerikanska konsulatet i Benghazi och sin e-posthantering under tiden som minister.

Det relativt stora missnöjet med president Obamas utrikespolitik har legat på ungefär samma nivå de senaste sju åtta månaderna. Och amerikaner är fortsatt försiktiga när det gäller amerikansk inblandning utomlands; 31 procent anser att USA gör för lite för att lösa världens problem.

Två tredjedelar är alltså motvilliga till att stödja en mer aktivistisk utrikespolitik. En majoritet av amerikanerna är positiva till det iranska kärnvapenavtalet och 63 procent är positiva till starkare band med Kuba. Vidare anser 59 procent att kriget i Irak var ett misstag medan 55 procent är emot att sätta in marktrupper mot Daesh i Irak.

Om utrikes- och säkerhetspolitiken får genomslag i presidentvalet 2016 förefaller det nödvändigt för demokraterna att formulera en tydlig utrikespolitisk strategi och ge bättre svar på frågor som exempelvis hur Daesh ska bemötas utöver militära alternativ. Det gäller även att dra nytta av Obama-administrationens senaste utrikespolitiska åtgärder som upptinade relationer med Kuba och det iranska kärnenergiavtalet.

BETYDANDE INTERNATIONELLA KOMPLEXA FRÅGOR

De senaste årens bekymmer inom EU – från finanskris och eurokris till flyktingkris – påverkar också relationen till USA. Henry Kissinger undrade på 1970-talet vem han skulle ringa när han ville tala med Europa. Formellt har EU sökt ge ett svar på den frågan med en fast rådsordförande och en hög representant för utrikesfrågor och säkerhetspolitik.

Men också i Washington är det uppenbart det inte är unionen som svarar om en amerikansk utrikesminister ringer. Det går inte längre att räkna med att EU talar med en tunga. Frågan där är rentav om EU kommer att kunna hålla ihop på sikt. Detta bekymrar USA.

Inte minst i förhållande till dagens aggressiva Ryssland är det viktigt att EU och USA har samma linje. Det ligger i USA:s intresse att EU klarar sina kriser och förblir en stark partner. Det EU som USA till en början var kritiskt till – för att det sågs som en konkurrent till Nato – har amerikanerna kommit att uppskatta allt mer.

Därför ser USA på utvecklingen i Europa med ökande oro. En fråga som bekymrar är om unionen kommer att ha kraft att fortsätta med sanktionerna mot Ryssland. Vad gäller Ukraina ses det som att ansvaret för att Minskavtalet uppfylls är Rysslands.

Och ansvaret för Europa? Den amerikanska planen var att dra sig tillbaka och låta Europa ta ett större ansvar för sina egna angelägenheter, inte minst så vad gäller försvar och säkerhet. Men det är uppenbart att den amerikanska närvaron behövs.

BILATERALA SVENSK-AMERIKANSKA RELATIONER

Sveriges relation till USA beskrivs genomgående i mycket positiva ordalag. Den svenska ambassaden med House of Sweden firar tioårsjubileum i höst och är ett skyltfönster för Sverige. Under 2015 genomfördes 25 svenska högnivåbesök. Till detta kan läggas att Sverige nyligen öppnat generalkonsulat i New York och en ny direkt flyglinje till Los Angeles.

Sverige har en särställning bland de nordiska länderna i vår relation till USA, trots att vi inte är medlemmar i Nato. Vi beskrivs som "en fantastisk partner" och "en både villig och kapabel partner" av tjänstemän i DC.

Sverige har ett starkt intresse av amerikansk närvaro i vårt närområde och månar därför om den transatlantiska länken. Efter försvarsminister Peter Hultqvists besök i maj förra året har den bilaterala relationen på försvarsområdet ytterligare. Syftet är att förstärka samarbetet på alla plan.

Från Atlantic Council gavs rådet att Sverige borde åka till USA tillsammans med Finland. Det skulle öppna fler dörrar. Andra råd var att delta i en ny övning i Stilla havet, trappa upp bidraget till anti-Daesh-koalitionen och uttala stöd för USA i Sydkinesiska havet.

Vårt land är den elfte största investeraren i USA, vilket gör förhandlingarna kring frihandelsavtalet TTIP till en central fråga. Andra svenska prioriteringar är säkerhetsråds kandidaturen till FN, nordisk-baltisk säkerhet och vikten av fortsatta sanktioner mot Ryssland, länderna i öst, klimatfrågan samt anti-terrorarbetet (CVE).

Sverige bilden är generellt sett mycket positiv i USA. Sveriges agerande i den israelisk-palestinska konflikten har genererat en del negativ press och ambassaden får, bl.a. efter händelserna i Malmö, bemöta uppfattningen att Sverige är antisemitiskt.

I bakgrundssamtal framgår även en viss amerikansk besvikelse över det svenska svaret på Frankrikes begäran om stöd i kampen mot Daesh.

RESANS PROGRAM

LÖRDAG 12 MARS

- 08:15 Samling vid incheckningen för SAS, terminal 5
- 10:00 Avresa Stockholm
Arlanda, Terminal 5
- 15:15 Ankomst till Washington, D.C.
- Lokal tid Samling vid bagagebandet. Buss bokad för gemensam färd till hotellet.
- 17:00 Incheckning

Hotel Georgetown Suites
1000 29th Street NW & 1111 30th Street NW
Washington, DC 20007
Phone: (202) 298-7800
www.georgetownSuites.com
- 18:30 Introduktionsmöte

Georgetown Room – 1000 29th Street, NW (Harbour building of Georgetown Suites Hotel)
- 19:45 Gemensam middag

Restaurang: Orange Anchor
3050 K St, Washington, DC 20007 (Georgetown Waterfront)
-

SÖNDAG 13 MARS

09:00	Guided tour in Washington D.C. Guide: Ingrid Nilsson
13:00	Lunch Resturang Papermoon 1073 31st St NW, Washington, DC 20007
14:30	Free time

MÅNDAG 14 MARS

- 09:00 Pick up at hotel
By political counsellor Anna Hammarlund Blixt
- 09:30 Tour of House of Sweden
House of Sweden, 2900 K Street NW
- 10:00 Briefing by Embassy staff
Göran Lithell
Anna Hammarlund-Blixt
Johan Raeder
Johan Rydberg
Bengt Svensson
Bengt Sundelius
Coffee served during briefing
Embassy of Sweden (conference room)
- 11:30 Meeting with Trita Parsi, President,
Jamal Abdi, Policy Director
Reza Marashi, Research Director, National Iranian American Council
Embassy of Sweden
- 13:00 Lunch discussion
With Magnus Nordenman, Bob Nurick, Jorge Benitez from Atlantic
Council Topics: Baltic Sea region, Eastern Europe, Russia
Sallads, bread and drinks served
Embassy of Sweden
- 15:00 Transportation to State Department
- 15:30 Meeting at State Department
With DAS Benjamin Ziff, directors Joe Manso and Eric Green
Topics: US-Swedish relations, European security, Russia
State Department, C Street NW
- 19:00 Dinner at Tony & Joe's
3000 K St, Washington, DC 20007

TISDAG 15 MARS

- 09:00 Discussion on US domestic policy, presidential campaign etc
With guest: Matt Decker, DDP Global
Embassy of Sweden
- 11:00 Meeting with David L. Myers, Senior Advisor to the Administrator and
Director, DHS Center for Faith-based & Neighborhood Partnerships
Topics: countering violent extremism
Embassy of Sweden
- 12:30 Lunch discussion with Centre for Security and International Studies
Heather Conley and Rebecka Hersman. Topics: US foreign policy
priorities vis-à-vis Europe
- 14:30 Transport to Congressional Research Service
- 15:00 Briefing by Kristin Archick and colleagues, Congressional Research
Service Topics: U.S. foreign and security policy, U.S. domestic issues
and the presidential election, Congress etc 101 Independence Ave, SE
- 19:00 Dinner with guests La Chaumiere 2813 M St NW, Washington, DC

ONSDAG 16 MARS

- 08:00 Breakfast meeting at the hotel with Hunter Hustus, advisor on Strategic Deterrence and Nuclear Weapons Issues
- 09:30 Visit at CENTRA technology
Briefing with Ken Knight, Analytic Director, with staff

Topics: Strategic Warning, 3D
- 12:00 Transportation to Atlantic Council
- 12:30 Lunch
- 14:00 Visit at Atlantic Council
Briefing with Matthew Burrows, Director, Strategic Foresight Initiative

Topics: Global Trends
- 16:00 Transportation back to the hotel
- 18:00 Everybody in the lobby
- 18:30 Buffet dinner
Host: Ambassador Björn Lyrvall
Swedish Ambassador's Residence
3900 Nebraska Avenue NW
- 20:30 Transport back to the hotel

TORSDAG 17 MARS

- 09:00 Meeting at Pentagon/Office of Secretary of Defence with Esther McClure, Director, Europe North & West Europe & NATO Policy Department of Defense Mark Jones, NATO Policy Europe & NATO Policy at Department of Defense
- Charles H. (Chuck) Wilson III, Head of Iraq Coalition Team, Office of the Undersecretary of Defense (Policy), Middle East Policy, Department of Defense
- Kaleb Redden, Director for Strategy department for Strategy and Force Planning Department of Defense
- Stacie Konan, Country Director for Sweden, Finland and Iceland department for Europe & NATO Policy Department of Defense
- Topics: US defence and security policy
- 12:00 Lunch discussion with Thomas Wright, Philippe Le Corre, Matteo Garavoglia, Alar Olljum, Peter Toro, Brookings Institution
- Topics: US foreign and security policy, global trends
Embassy of Sweden (conference room)
Sandwiches and drinks provided
- 14:30 Departure from the Embassy to Dulles airport
- 18:15 Departure from Dulles Airport
-

DELTAGARLISTA

Göran Arrius
Ordförande Folk och Försvar
och SACO

Fredrik Hedén
Överste
Försvarsmakten

Heidi Avellan
Politisk chefredaktör
Sydsvenskan och
Helsingborgs Dagblad

Gunnar Jonsson
Ledarskribent
Dagens Nyheter

Lena Bartholdson
Generalsekreterare
Folk och Försvar

Maria Lignell Jakobsson
Stabschef
Totalförsvarets Forskningsinstitut
(FOI)

Jonas Brännström
Kansliråd
Försvarsdepartementet

Mikael Odenberg
Generaldirektör
Svenska Kraftnät

Lisa Carlsson
Handläggare
Försvarsmakten

Kalle Olsson
Riksdagsledamot (S)
Sveriges riksdag

Johan Ceder
Ordförande
Föreningen Lärare i
Samhällskunskap

Karin Pettersson
Politisk chefredaktör
Aftonbladet

Anna Dahlberg
Politisk chefredaktör
Expressen

Mikael Sekund
Senior rådgivare
Swedbank

Per de la Gardie
Head of Public Affairs
Saab

Björn Sola
Kansliråd
Regeringskansliet